

[Ib Thyregod.]

her er tale om. Jeg skal herefter på mit partis vegne anbefale de tre lovforslag til vedtagelse.

Els-Merete Ross: Da vi sidste år vedtog loven om boligsikring, vidste vi, at bortfald af fradragsreglen ville gøre det nødvendigt at ændre loven, og vi forudså en yderligere ændring, når kildeskatten blev indført. Efter det foreliggende lovforslag synes der at være mulighed for at undgå lovændring efter kildeskattens ikrafttræden, hvis skattelovgivningens indkomstgrundlag bibeholdes uændret.

Inden boligsikringen blev vedtaget, havde vi indgående drøftelser om indkomstgrundlaget. Alle var klar over de mangler, den skattepligtige indkomst som grundlag var behæftet med, og man henstillede, at boligministeriet sammen med finansministeriet nøje overvejede, om man kunne vælge et andet indkomstgrundlag. Desuden ønskede man, at der ved revision af loven blev taget hensyn til de erfaringer, som kommunerne havde indhøstet i den forløbne tid. Jeg synes, man må komplimentere boligministeriet for den meget fyldige redegørelse for de overvejelser, der har fundet sted, og for de oplysninger, der er indhentet fra kommunerne. Jeg går ud fra, at den nye boligminister er enig med mig i, at en betydelig del af takken for denne indsats må rettes til den tidligere boligminister.

Angående indkomstgrundlaget ser jeg, at man har overvejet noget i retning af det forslag, jeg fremsatte ved sidste behandling af boligsikringsordningen. Det gik ud på, at man som udgangspunkt kunne bruge det dispositionsbeløb, der blev tilbage for en familie, når de faste udgifter var trukket fra bruttoindtægten, idet dette skulle være et bedre udtryk for familiens økonomiske evne. Selv om man fra ministeriets side ikke har kunnet gå ind for dette, håber jeg, at vi kan nå at få yderligere argumentation frem ved et samråd med boligministeren i boligudvalget.

Angående spørgsmålet om den skattepligtige indkomst som udgangspunkt for beregningen siges det, at ca. halvdelen af kommunerne ikke ønsker at forlade dette, medens ca. halvdelen ønsker et andet grundlag. Hvilken af de to cirka-halvdele er størst? Det synes jeg er lidt svært at hitte ud af. Jeg er klar over, at de kommuner, der ikke ønsker ændringer, har de fleste indbyggere. Ministeren har valgt den skattepligtige indkomst som grundlag hovedsagelig af administrative grunde og fremhæver, at der gennem den ændrede skattelovgivning vil ske en større tilnærmelse end hidtil mellem bruttoindkomst og nettoindkomst, så betænkelighederne ved at benytte den skattepligtige indtægt er noget mindre end tidligere. Men vi må altså fortsat konstatere, at den skattepligtige indkomst ikke er det helt ideelle. Af den grund er der nu, f. eks. til lovens § 4, stillet forslag, der skulle kunne råde bod på visse urimeligheder, der kan opstå, og det finder jeg må være helt rigtigt.

Jeg havde håbet på større samtidighed mellem indkomst og boligsikring både i op- og nedadgående retning. Har jeg forstået det rigtigt, at en større samtidighed mellem indkomst og boligsikring vil kunne opnås, når et udviklet EDB-system kan tages i brug på dette område? Nu bliver der kun regulering én gang om året, medmindre der sker meget væsentlig ændring i indkomsten i op- eller nedadgående retning og denne ændring må anses for varig. Dette sidste er for mig væsentligt, idet jeg ved større samtidighed havde håbet, at boligsikringen automatisk kunne have virket som en slags socialt sikkerhedsnet, når indtægten gik ned. Nu må man ansøge om forhøjelse af boligsikringen og kan opnå den med øjeblikkelig virkning, og det er jo i hvert fald en trøst.

Da boligsikring er en meget kostbar social foranstaltning, finder jeg det helt rimeligt, at væsentlig ændring i indtægten i opadgående retning skal meddeles, så den pågældende ikke uberettiget får en støtte, han ikke har behov for.